

קיצור הדף היומי

יום ראשון, ח' בטבת תשפ"ב

תענית ל

משנכנס אב ממעטין בשמחה וכו'

רב: כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה,

כך משנכנס אדר מרבין בשמחה,

ר"פ: ישראל שיש לו דין עם נכרי- **ישמט** באב שמזלו רע,

וידון באדר שמזלו טוב

מרב: 'לתת לכס אחרית ותקוה', - בגלות בבל אלו דקלים וכלי פשתן.

מרב: 'ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה' ריח שדה תפוחים.

שבוע שחל בו ט"ב אסור לספר ולכנס ובחמישי מותר.

ר"ג: דווקא ע"מ ללבוש, אבל לכבס ולהניח מותר,

ור"ש: אפילו לכבס ולהניח אסור. תדע, דבטלי קצרי דבי רב.

והך דבחמישי מותר מפני כבוד השבת היינו להניח ללבוש ומותר

בשיש חלוק אחד, **והך** דאסור לכבס אפי' להניח - **תיובתא**

וגיהוץ שלנו ככיבוס שלהן ואסור, ובכלי פשתן מותר,

ומ"מ אסור ללובשן בשבוע זה

רב: דווקא לפני ת"ב, אבל לאחריו - מותר.

ושמואל: אפי' לאחריו אסור.

והך דחל ת"ב ביום ראשון מותר לכבס כל השבוע,

חל ב' ג' ד' ה' - לפניו אסור לאחריו מותר

חל בו' מותר בחמישי מפני כבוד השבת

לא הספיק מכבס מהמנחה ולמעלה וקיללו אביי

חל ת"ב בשני וחמישי קוראים ג' ומפטיר השלישי

בג' וד' קורא אחד ומפטיר **רבי יוסי** שלושה

ערב ת"ב ות"ב שחל בשבת מעלה על שולחנו אפי' כסעודת שלמה בשעתו]

תנאי היא: לר"מ: מר"ח ועד התענית. - והשבת חגה

ר"י: כל החדש. - **חרשה רשב"ג**: בשבוע שחל בו. - **שנתה**

רבא: **הלכה כרשב"ג והלכה כר"מ**. - לקולא. דמותר מר"ח ואחר ת"ב

ערב ט"ב לא יאכל אדם שני תבשילין בשר ויין בו'.

ר"י: אסור רק משש שעות ולמעלה, א"ד רק בסעודה המפסקת

תניא כלישנא בתרא, ותניא כלישנא קמא.

רשב"ג: ישנה.

שאם רגיל לאכול שני תבשילין יאכל אחד,

לסעוד בעשרה בני אדם - סועד בחמשה.

וממעט בבשר וביין, חצי מרגילותו

ואם אינו רגיל כל עיקר אסור.

רשב"ג: הרגיל לאכול צנון או מליח אחר סעודתו- הרשות בידו

א. תנא: כשמפסיק בערב ט"ב אסור בשר ויין כת"ק ואסור לרחוץ

כשמפסיק בשאר צומות מותר בשר ויין ומותר לרחוץ

ריב"י משום אביו: כל שעה שמותר לאכול מותר לרחוץ.

ת"ר: בט"ב אסור באכילה ובשתיה, ברחיצה סיכה וסנדל

ותשמיש, ואסור לקרות בתורה שבכתב ושבע"פ וקורא

בקינות איוב ודברים הרעים שבירמיה,

ר"מ: לומד דבר שאינו רגיל. ותשב"ר אין בטילין

ר"י: אף אינו לומד דבר שאינו רגיל, ותשב"ר בטלים בו,

ד'פקודי ה' ישרים משמחי לב'.

ב. תנא: אוכל בשר מליח כל זמן שאינו כשלמים,

ושותה יין מגתו כשתוסס. אין בו גילוי

• מנהג ריב"א: מביאין לו פת חרבה במלח, ויושב בין תנור לכיריים,

ואוכל, ושותה קיתון מים, ודומה כמי שמתו מוטל לפניו.

להנצחה